

Andra söndagen i fastan

Anne Henriksson

Rubrik: Den kämpande tron

1 Moseboken 32:22–31

Jakob hade tidigare lurat till sig sin fader Isaks välsignelse och därmed också lurat sin tvillingbror Esau. Det gjorde att han med sin mors hjälp flytt till sin morbror Laban. Där hade han tjänat sin morbror och gift sig med Labans båda döttrar Lea och Rakel. Där föddes också elva av Jakobs söner.

Jakob ville dock återvända hem till sin egen familj. Han tog med sig sina hustrur, söner, tjänare och boskap och gav sig iväg. När han närmade sig sitt hem sände han iväg alla före sig. Själv blev han kvar vid Jabboks vad i ensamhet. Här brottades han med sitt samvete, sin oro och med Gud. Var Gud verkligen med honom? Och hur skulle hans bror Esau bemöta honom? I sin brottningsmatch med Gud, släppte Jakob inte Gud förrän han välsignat honom.

Tidigare hade han lurat till sig sin faders välsignelse. Nu hade han kämpat till sig Guds välsignelse och han visste att Gud var med honom. Han behövde få bekräftelse att han hade blivit någon ny, att någon förstod hans kamp.

Vad kan vi lära av denna berättelse?

Tvivel föder tro. När vi tvivlar på vårt uppdrag eller är oroliga för vad som kommer att möta oss, så brottas Gud tillsammans med oss. Därför blev Gud människa i Jesus Kristus. Det måste finnas utrymme att brottas med vår tro. Och när vi haft våra brottningsmatcher och morgonen gryr, får vi vara brottningspartner åt andra som kämpar med sin tro.

Bön: Gud, du möter oss med välsignelse och helar oss när vi söker dig.

Du som i Kristus stannar kvar i vår kamp.

Tack för att lidandet inte har sista ordet.

Hjälp oss att stanna kvar i din närhet.

I Jesu Kristi namn. Amen.